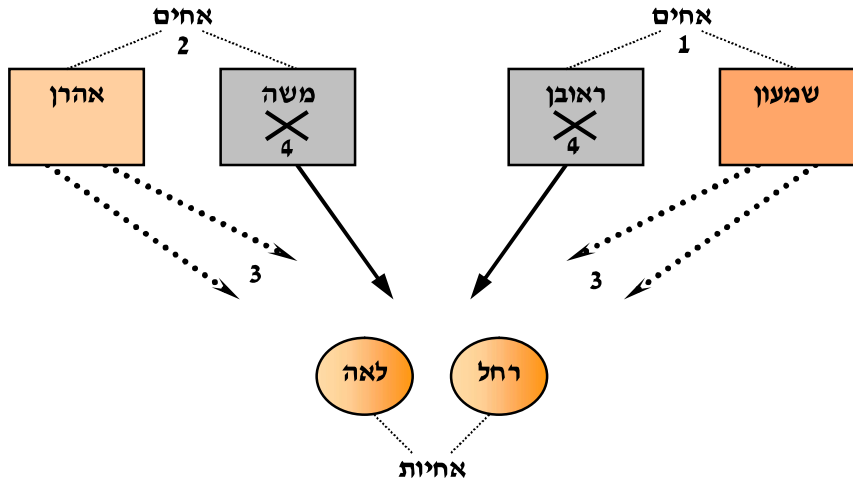

[דף כ"ג ע"ב]

[148]

מתני', שנים שקידשו שתי אחיות ... מתו, וכו'.

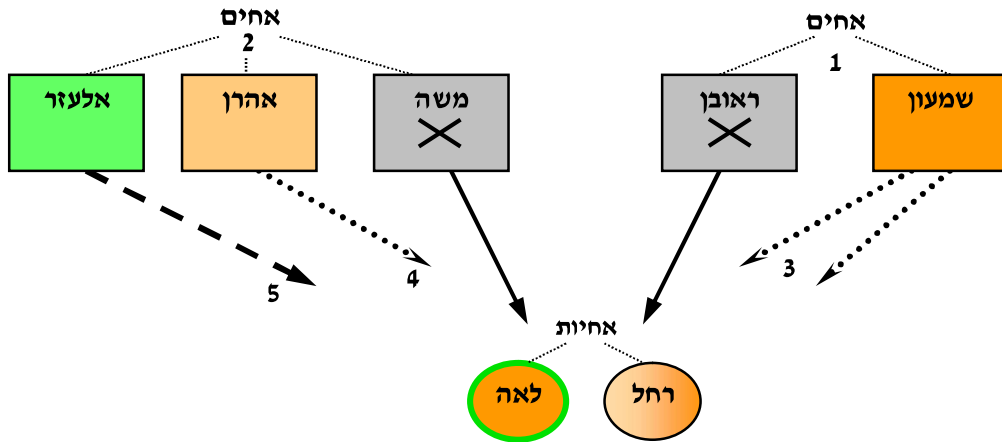
1. שמעון וראובן, שני אחים.
2. כמו כן, משה ואהרן, שני אחים.
3. ויקדשו שמעון ומשה שתי אחיות, רחל ולאה. וזה אינו יודע איזו קידש, וזה אינו יודע איזו קידש.
4. ומתו:

זה (שמעון) חולץ לשתייהן (רחל ולאה), שהרי אינו יודע איזו היא יבמתו, (ואינו יכול לחלוץ לאחת מהן ואחר כן לייבם את השניה, כי שמא אותה שחלץ היא יבמתו ונמצאת האחרת אחות חלוצתו, כמו כן אינו יכול לייבם תחילה אחת מהן, כי שמא אין היא יבמתו ואסורה לו משום אחות זקוקתו). וכן זה, (אהרן) חולץ לשתייהן.

כללים: צבע אדום, אסורים זה בזה - אפור, מת - כתום (כהה ובהיר) חולץ ואינו מיבם.

... לזה (אח) אחד ולזה שנים וכו'.

[149]

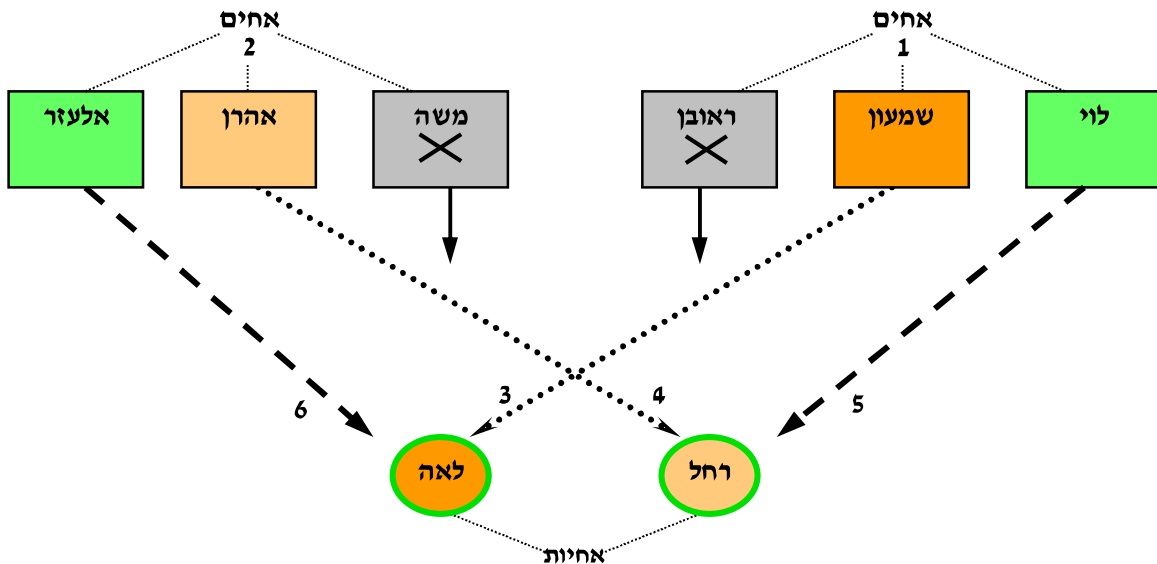

היינו אותו מקרה כדלעיל, אלא: שלמשה היו שני אחים (2) אהרן ואלעזר. ואומרת המשנה,

היחיד (שמעון-1) חולץ לשתיהן כנ"ל (3), והשניים (אהרן ואלעזר) אחד חולץ תחילה לאחת מהן (4), כדי להפקיע זיקתה מאחיו אם זו יבמתו, ואחד מייבם את האחרת (5) אם ירצה, דממה נפשך מותרת לו, משום דאם היא יבמתו, אם כן שפיר מייבמה, ואם לאו הרי פקעה זיקת יבמתו בחליצת אחיו, ואין היא אחות זקוקתו.

... לזה שנים ולזה שנים וכו'.

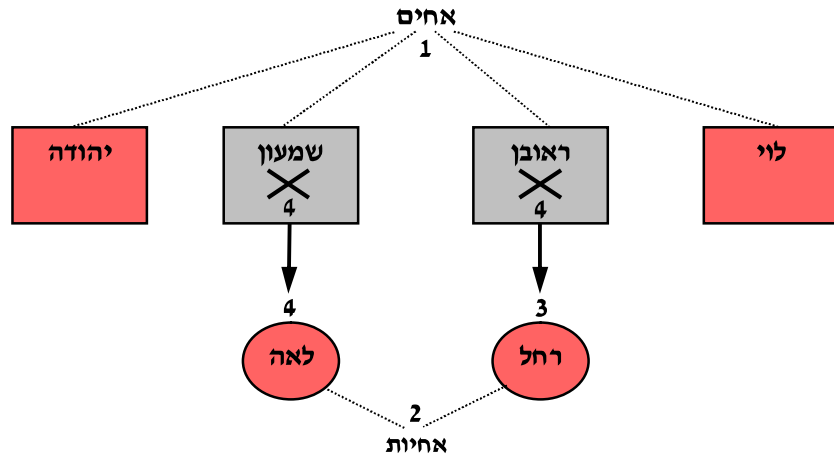
[150]

היינו אותו מקרה כדלעיל, אלא: שגם למשה (2) היו שני אחים (אהרן ואלעזר) וגם לראובן (1) היה שני אחים (שמעון ולוי).

ואומרת המשנה: אחיו של זה (של ראובן), כגון שמעון, חולץ לאחת כגון ללאה (3), ואחיו של זה (של משה), כגון אהרן, חולץ לאחת לרחל (4), ואחר כך אחיו של זה (של שמעון) דהיינו לוי, מייבם חלוצתו של זה (של אהרן) דהיינו את רחל (5), ואחיו של זה (של אהרן) דהיינו אלעזר, מייבם חלוצתו של זה (של שמעון) דהיינו את לאה (6).

[דף כ"ג ע"ב] דתנן, ארבעה אחין שנים מהם נשואים שתי אחיות [151]

1. ארבעה אחים, ראובן, שמעון, לוי, יהודה.
2. ושתי אחיות, רחל ולאה.
3. ויקח ראובן את רחל, ושמעון לקח את לאה.
4. ומתו ראובן ושמעון בלי בנים.
5. ונשותיהם נופלות לפני לוי ויהודה ליבום.

וכיון ששתיהן זקוקות לכל אחד מהן, וכל אחת הינה גם אחות זקוקתו, הוה לה כאחות אשתו ואסורות להתייבם.